

Republika Hrvatska
Općinski sud u Kutini
Hrvatskih branitelja 1
44320 Kutina

Poslovni broj: P-361/2024-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Kutini, po sucu tog suda Lovorki Grahek, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Margaretska 3, OIB:02958272670, protiv tuženika Safeta Šarića iz Zagreba, Zinke Kunc 1, OIB:01390614731, radi isplate, nakon glavne rasprave održane i zaključene 1. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Safetu Šariću isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje iznos od 2.151,96 EUR ne ime obveznog zdravstvenog osiguranja zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. svibnja 2023. do isplate, po stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate po kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 2.151,96 EUR tekućih od 11. svibnja 2023. do 19. svibnja 2023. kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio Općinskom građanskom sudu u Zagrebu tužbu protiv tuženika radi isplate u kojoj je naveo da je pravomoćnim rješenjem tužitelja KLASA: UP/I-503-01/22-01/3612, URBROJ: 338-21-02-01-22-05 od 9. prosinca 2022. godine tuženiku utvrđen s danom 18. listopada 2021. prestanak statusa obvezno zdravstveno osigurane osobe Zavoda kao osobe u radnom odnosu kod pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, „Vesna“ servis za čišćenje, j.d.o.o., Zagreb zasnovan dana 6. travnja 2018. Naveo je da je tuženik u razdoblju od 18. studenog 2021. do 29. prosinca 2022. godine na teret tužitelja neopravdano koristio zdravstvenu zaštitu u ukupnom iznosu od 2.151,96 EUR, u razdoblju kada nije ostvario status zdravstveno osigurane osobe. Pozvao se na odredbu članka 137. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju vezanu uz odredbu članka 1111. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima prema kojima je osigurana osoba kojoj je iz sredstava Zavoda isplaćen novčani iznos na koji nije imala pravo, obvezna vratiti primljeni iznos uvećan za zakonsku zateznu kamatu te ga uplatiti na račun Zavoda, odnosno državnog proračuna u roku od osam dana od dana zaprimljene pisane obavijesti Zavoda o utvrđenim okolnostima. Tužitelj je naveo da kamate potražuje od dana slanja poziva na platež te da do pisanja predmetne tužbe tuženik nije podmirio dug iako je bio pozvana na podmirenje istog. Predložio je da sud temeljem odredbe članka 137. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju donese presudu kojom će se tuženiku naložiti isplata tužitelju iznosa od 2.151,96 EUR zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Rješenjem predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-108/2024-4 od 26. travnja 2024. ovaj sud je određen kao drugi stvarno nadležan sud za postupanje u ovom predmetu te je spis ustupljen ovom sudu na daljnje postupanje.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da u cijelosti osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, da je prema njemu dostupnim informacijama, u spornom razdoblju trebao imati uredno reguliran status osiguranika, te da je korištenje zdravstvene zaštite bilo u skladu s važećim propisima. Naveo je da se nakon prestanka radnog odnosa u zakonskom roku obratio regionalnoj jedinici Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (dalje: „HZZO“) kako bi stekao status osiguranika kao nezaposlena osoba, da mu je službenik HZZO-a informaciju da će njegov status osiguranika biti reguliran kao nezaposlenoj osobi te da je u dobroj vjeri, oslanjajući se na informacije koje su mu pružene u HZZO-u, od zaposlenika koji su nadležni za davanje točnih i pravovremenih informacija o statusu osiguranja. S obzirom na to da mu je potvrđeno da je osiguran kao nezaposlena osoba i da je u zakonskom roku regulirao svoj status, nije mogao niti smio sumnjati u točnost takve informacije. Budući da je djelovao u potpunom povjerenju prema nadležnim tijelima, tuženik smatra da ne može snositi odgovornost za eventualne pogreške ili propuste u vođenju evidencije od strane HZZO-a. Tuženik je naveo da nije imao razloga vjerovati da njegov status osiguranika nije uredno reguliran, te je, na temelju danih informacija, koristio zdravstvene usluge u skladu sa zakonskim pravima. S obzirom na navedeno, smatra da tužitelj nije u pravu kada tvrdi da je korištenje zdravstvenih usluga bilo neovlašteno te da on ne može odgovarati za pogreške koje nisu nastale njegovom krivnjom. Tuženik osporava visinu potraživanog iznosa, ističući da tužitelj nije dovoljno obrazložio način na koji je iznos od 2.151,96 EUR utvrđen te da priložena dokumentacija uz tužbu nije dostatna za točno utvrđivanje visine potraživanja. Nadalje, tuženik osporava i obračun zateznih kamata, navodeći da nije bio u mogućnosti podmiriti dugovanje prije početka tijeka zateznih kamata. Naveo je da nije pravodobno zaprimio obavijesti o postojanju duga, čime mu nije bila pružena

prilika da dug plati prije početka obračuna zateznih kamata. Stoga tuženik smatra da obračun bilo kakvih zateznih kamata nije osnovan. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, a podredno, u slučaju da sud utvrdi postojanje bilo kakvog dugovanja, predložio je da se ne tereti za plaćanje zateznih kamata.

4. Sud je u postupku izvršio uvid u: izvadak iz evidencije osiguranih osoba (str. 3 spisa), Popis računa ispostavljenih na ime tuženika za troškove zdravstvenih usluga pruženih u razdoblju od 18.11.2021. - 29.12.2022. (str. 4-6 spisa), opomenu pred tužbu do 20. lipnja 2023. (str. 7-8 spisa), povratnicu (str. 9 spisa), zahtjev tužitelja za naknadu troškova zdravstvene zaštite KLASA: UP/I-503-01/23-01/881, URBROJ: 338-21-02-03-23-09 od 25. travnja 2023. (str. 10 -11 spisa) rješenje tužitelja KLASA: UP/I-503-01/22-01/3612, URBROJ: 338-21-02-01-22-05 od 9. prosinca 2022. (str. 12-13 spisa), pregled realiziranih recepata u ljekarnama u 2021. i 2022. godini (str. 14-45, 50-81, 120-134 spisa), račun za laboratorijske usluge (str. 46 spisa), pregled računa u PZZ-u (str. 47-49 spisa), izvadak o promjenama i stanju na transakcijskom računu (str. 82-119 spisa), osobni račun za pomagalo (str. 135 spisa), troškovi liječenja SKZZ (str. 136-151 spisa) i odlomak iz izvješća pučke pravobraniteljice za 2023. godinu (str. 167 spisa).

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 2.151,96 EUR sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 11. svibnja 2023. do isplate na ime troškova liječenja tuženika koji su nastali u razdoblju od 18. studenog 2021. do 29. prosinca 2022., odnosno nakon što je tuženiku prestao status zdravstveno osigurane osobe kod tuženika, a koje troškove je podmirio tužitelj.

7. Tuženik u postupku nije osporio činjenice navedene u tužbi i to: da je tuženik imao status obvezno zdravstveno osigurane osobe kao osobe u radnom odnosu kod poslodavca „Vesna“ servis za čišćenje, j.d.o.o. zasnovan 6. travnja 2018., da je to društvo brisano iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog društva u Zagrebu broj Tt-20/35487-93 od 18. listopada 2021., da je tužitelj rješenjem od 9. prosinca 2022. utvrdio da tuženiku prestao status obvezno zdravstveno osigurane osobe s danom 18. listopada 2021., da je tuženik koristio zdravstvene usluge navedene u računima koji su priloženi uz tužbu te da je tužitelj podmirio te troškove.

8. Sporno je da li je tuženik dužan podmititi tražbinu tužitelja s obzirom na navode tuženika da se u zakonskom roku obratio regionalnoj jedinici tužitelja kako bi stekao status osiguranika kao nezaposlena osoba te je sporna visina tražbine.

9. Odredbom članka 119. stavak 2. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine br. 80/13., 137/13., 98/19. i 33/23.; dalje: ZOZO) propisano da osiguranoj osobi prestaje status osigurane osobe prema pojedinoj osnovi osiguranja, između ostalog, danom brisanja poslodavca iz sudskog registra. Odredbom članka 120. stavka 3. ZOZO, propisano je da se prijava na obvezno zdravstveno osiguranje, prijava promjene u obveznom zdravstvenom osiguranju te odjava s obveznoga zdravstvenog osiguranja podnose u roku od osam dana od dana nastanka, promjene ili prestanka okolnosti na osnovi kojih se stječe ili prestaje status osigurane osobe, pri čemu će u skladu sa st. 4. tog članka osobi za koju obveznik plaćanja doprinosa ne podnese prijavu, odnosno odjavu s obveznoga zdravstvenog osiguranja Zavod rješenjem utvrditi status, odnosno prestanak statusa osigurane osobe po službenoj dužnosti.

10. Čitanjem rješenja tužitelja KLASA: UP/I-503-01/22-01/3612, URBROJ: 338-21-02-01-22-05 od 9. prosinca 2022. utvrđeno je da je tim rješenjem utvrđen prestanak tuženiku statusa zdravstveno osigurane osobe s danom 18. listopada 2021., a nakon provedenog upravnog postupka koji je tužitelj pokrenuo po službenoj dužnosti u kojem

postupku je tužitelj utvrdio da je tuženik od 6. travnja 2018. ostvarivao status osiguranika u obveznom zdravstvenom osiguranja kao osobe u radnom odnosu kod pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj VESNA servis za čišćenje j.d.o.o., OIB:07847381948, IV. Kozari put 177, Zagreb te da je uvidom u službene stranice sudskog registra, odnosno izvadak iz sudskog registra, utvrdio je društvo Vesna servis za čišćenje j.d.o.o. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj: Tt-20/35487-93 dana 18. listopada 2021. brisano iz sudskog registra.

11. S obzirom da je navedeno rješenje doneseno u upravnom postupku u skladu sa odredbama ZOZO i da isto sadrži potvrdu pravomoćnosti, ovaj je sud vezan utvrđenjima iz tog rješenja – dakle da je tuženik s danom 18. listopada 2021. prestao biti obvezno zdravstveno osiguran po osnovi radnog odnosa.

12. Prema odredbi članka 135. ZOZO osigurana osoba dužna je Zavodu prijaviti svaku promjenu u roku 8 dana od nastanka okolnosti koja utječe na korištenje priznatog prava po tom Zakonu (st. 1.) te je Zavodu dužna naknaditi štetu ako je ostvarila primanje iz sredstava Zavoda, odnosno državnog proračuna uslijed toga što nije, u skladu s stavkom 1. toga članka, prijavila promjenu koja utječe na gubitak ili opseg prava iz zdravstvenog osiguranja, a znala je ili morala znati za tu promjenu (st. 2. toč.1).

13. Prema odredbi članka 138. ZOZO osigurane osobe koje su obvezne same podnositi prijave ili davati određene podatke obvezne su Zavodu, između ostaloga, naknaditi štetu koja je nastala jer nije podnesena prijava o promjenama koje utječu na gubitak prava (st. 2. u vezi st. 1. toč. 3.), s time da njihova odgovornost za štetu postoji ako su znale ili morale znati za promjene koje utječu na gubitak prava, a te promjene nisu prijavile (st. 3.).

14. Prema odredbi članka 143. ZOZO naknada štete na koju Zavod ima pravo obuhvaća, između ostaloga, troškove za zdravstvene i druge usluge.

15. Prema odredbi članka 146. ZOZO pri utvrđivanju prava na naknadu štete primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima, kao i posebni propisi o naknadi štete.

16. Prema odredbi članka 148. ZOZO kada utvrdi da je šteta nastala Zavod će odgovornu osobu pozvati da naknadi štetu (st. 1.), a ako šteta ne bude naknađena u određenom roku Zavodu ju ostvaruje tužbom kod nadležnog suda (st. 2.), s time da Zavod ima pravo na zatezne kamate od dana nastale štete (st. 3.).

17. Tuženik je u postupku tvrdio da je prijavio tužitelju činjenicu da mu je prestao radni odnos, ali navedenu tvrdnju ničime nije dokazao. Naime, na navedenu okolnost predložio je samo dokaz njegovim saslušanjem, ali na ročište za glavnu raspravu održano 9. listopada 2026. na kojem je trebao biti saslušan, nije pristupio iako je bio uredno pozvan.

18. Čitanjem Popisa računa ispostavljenih na ime tuženika za troškove zdravstvenih usluga pruženih u razdoblju od 18.11.2021. – 29.12.2022. utvrđeno je da je tuženik koristio zdravstvene usluge liječenja u zdravstvenim ustanovama i podizanja lijekova u ljekarnama u ukupnom iznosu od 2.151,96 i to u razdoblju od 18. veljače 2022. do 7. prosinca 2022. Navedeno proizlazi i iz preostale dokumentacije koju je tužitelj dostavio u spis i to pregleda realiziranih recepata u ljekarnama u 2021. i 2022. godini, računa za laboratorijske usluge, pregleda računa u PZZ-u, osobni račun za pomagalo i popisa troškova liječenja SKZZ iz kojih proizlazi visina tražbine tužitelja.

19. Tuženik nije naveo konkretne prigovore na dostavljenu dokumentaciju, niti je osporio njezinu vjerodostojnost, već je samo naveo da priložena dokumentacija nije dostatna za točno utvrđenje visine potraživanja, a koji prigovor je sud ocijenio kao paušalan i usmjeren ka odugovlačenju postupka. Zbog navedenog, sud je odbio

dokazne prijedloge tužitelja za provođenjem medicinskog i financijskog vještačenja kao nepotrebne.

20. Uvidom u zahtjev tužitelja za naknadu troškova zdravstvene zaštite KLASA: UP/I-503-01/23-01/881, URBROJ: 338-21-02-03-23-09 od 25. travnja 2023. utvrđeno je da je tužitelj tim dopisom pozvao tuženika da u roku od 8 dana plati troškove korištenja zdravstvene zaštite u razdoblju od 18.11.2021. do 29.12.2022. u iznosu od 2.151,96 EUR.

21. Uvidom u povratnicu dostavljenju u spis utvrđeno je da je tuženik dana 11. svibnja 2023. primio poziv tužitelja na plaćanje, odnosno zahtjev tužitelja za naknadu troškova zdravstvene zaštite KLASA: UP/I-503-01/23-01/881, URBROJ: 338-21-02-03-23-09 od 25. travnja 2023.

22. Slijedom navedenog, a budući je tuženik u postupku nije osporio činjenicu da je koristio zdravstvene usluge navedene u računima koji su priloženi uz tužbu kao i visinu troškova koji se potražuju za te zdravstvene usluge, a nije osporio činjenicu da je tužitelj te troškove i podmirio, sud je temeljem odredbe članka 138. i 148. ZOZO odlučio kao pod točkom I. izreke s time da je sud dosudio zakonske zatezne kamate tekuće od 20. svibnja 2023. (dana kada je protekao rok od 8 dana za postupanje po pozivu tužitelja na plaćanje od 25. travnja 2023.) do isplate, dok je pod točkom II. Izreke odbio tužbeni zahtjev dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 2.151,96 EUR koje teku od 11. svibnja 2023. do 19. svibnja 2023. kao neosnovan.

U Kutini 9. listopada 2026.

S u d a c:
Lovorka Grahek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu, pisanim podneskom.

DNA:

1. tužitelj
2. tuženik

Broj zapisa: **9-3088e-62f49**

Kontrolni broj: **0dad8-f2d50-7f800**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Kutini** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.